

Un segle mirant Calonge

JOAN VICENS I TARRÉ

La història i memòria d'un poble es pot estudiar de diverses maneres: amb investigacions rigoroses i acadèmiques, o de caire més planer. I també a través de la minuciosa i admirable paciència d'anar recopilant fotografies per tal de fer un recull d'imatges que, amb el suport d'uns textos, podem recórrer per observar el pas del temps.

Aquesta àrdua tasca és la que ha realitzat Josep Fort i Ripoll al llarg de sis anys, i que ha culminat amb aquest projecte editorial. Tot va començar amb la idea de realitzar una exposició de fotografies de persones amb vehicles clàssics relacionats amb Calonge.

I és que en Josep, amb aquesta afició, ja ha organitzat onze exposicions fotogràfiques i temàtiques.

El resultat d'aquesta tasca, juntament amb una personalitat molt minuciosa i estricta a l'hora de treballar, ha portat a la publicació d'aquest magnífic llibre, un recull de 1.357 imatges que reflecteixen la memòria gràfica de la vila de Calonge al llarg d'un segle, del 1885 al 1985.

Per fer aquest recull s'ha comptat amb la participació de 304 persones que han cedit les gairebé 1.400 fotografies que hi apareixen. Per als textos, ha comptat amb la col·laboració de nou persones molt arrelades a la vila i que

JOSEP FORT I RIPOLL

Calonge i la seva gent.

Imatges del 1885 al 1985

Norprint SA

Calonge, 2012. 481 p.

han escrit els diferents capítols del llibre. Sens dubte, la població de Calonge es mereixia un llibre com aquest, un aplec d'imatges d'un segle que ha portat molts canvis a la vila. I de ben segur que aquesta tasca tindrà la seva continuació per part del seu prolífic autor.

Qüestió d'aguantar

MIQUEL MARTÍN

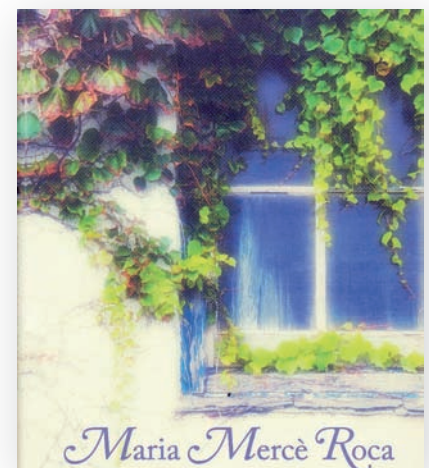
Maria Mercè Roca torna a la novel·la per a adults després d'un parèntesi de sis anys. I ho fa amb una obra coral, tant en personatges com en temàtica. Al voltant de la Valèria, la protagonista, gira tot un univers de relacions que serveixen a l'autora per abordar temes tan diversos com la immigració, els maltractaments, l'atur, l'alcoholisme, la crisi econòmica, la solitud dels vells o les tribulacions dels joves.

Per tal de sostenir una novel·la d'aquestes característiques, Roca se serveix de capítols breus i variats que situen i desenvolupen ràpidament l'acció, de diàlegs curts i intensos, i d'un llenguatge directe i sense artificis que atorga fluïdesa a la narració.

Sotragada la seva, diguem-ne, tranquil·la vida burgesa, la Valèria inicia una nova etapa de la seva vida que l'enfronta a situacions fins aleshores in-

sospitades. La companya de viatge serà la seva íntima amiga Farners, sovint el contrapunt de la Valèria i la instigadora de bona part de les seves iniciatives, que la projecten cap al futur però, sovint, arrelen en el passat (la masia on torna i refà la seva vida n'és un exemple eloqüent). Al cap i a la fi, la vida s'assembla molt a la literatura o a l'inrevés, i així ho pensa la Valèria: «... la vida és així, una cosa ve darrere l'altra i, explicades juntes, sembla que vagin unides per un fil i que es donin sentit les unes a les altres».

Com la Valèria mateixa, tots els personatges que l'envolten han de superar algun obstacle, perquè són, en menor o major mesura, uns perdedors en «un món que només vol triomfadors». En alguns casos, però, aquesta superació sembla precipitada i previsible; però en d'altres és molt més subtil i estimulante per al lector, com en el cas del pare del pare de la Valèria (segurament el veri-

MARIA MERCÈ ROCA

Bones intencions

Columna. Barcelona, 2011

222 p.

table motor de moltes de les decisions que pren la seva filla). Comptat i debatut, el secret de tot plegat, tal com ens revela la protagonista, és senzill però no sempre evident per a tothom: «Tot passa. Només és qüestió d'aguantar».